

Věstník

KONFERENCE UČENÍ PRO ŽIVOT 2017

21. - 22. 9. 2017

Benediktinský klášter, Broumov

Co to znamená (se) učit?

Rozsviňte své myšlenky!

www.konference-broumov.webnode.cz

OBSAH

ÚVOD

1. ČTVRTEK 21. 9. 2017

2. PÁTEK 22. 9. 2017

3. DOPROVODNÝ PROGRAM

4. OBČERSTVENÍ

5. ZPĚTNÁ VAZBA

6. PROSTORY KONFERENCE

7. ZÁVĚR

Úvod

Ve dnech 21. - 22. září se uskutečnila dlouho připravovaná konference s názvem Učení pro život. Její hlavní téma znělo Co to znamená (se) učit? a smyslem konference bylo setkání odborníků, pedagogů, rodičů a dalších, koho téma zajímalo a společně se pak na tuto otázku podívat z nejrůznějších úhlů pohledu. Proto i motto konference znělo "Rozsviňte své myšlenky". Oba dva dny byly sestaveny z řady zajímavých přednášek, panelových diskuzí a workshopů na nejrůznější témata vztahující se k hlavní otázce konference.

Pojďme si tedy v následujících řádcích připomenout, jaký program byl pro účastníky připraven, kdo ze zajímavých hostů vystoupil se svým příspěvkem a jaké byly reakce účastníků. Dozvíte se také, jak se povedl kulturní a výtvarný doprovodný program, co viděli účastníci v temné komoře a na čem všem si pochutnali.

Jaké myšlenky mi zasvítily a svítí až do dnešního dne?

Od prvních přípravných dnů jsem si užívala konstruktivní spolupráci party lidí, kteří směřovali od počátku ke stejnému cíli, vytvořit na konferenci pro účastníky bezpečné a inspirativní prostředí pro učení. S napětím jsem sledovala momenty, kdy se vyskytly potíže, nedopadly přislíbené věci apod. Celý tým spojovala chuť překážky překonat, hledat jiná možná řešení a společně cíle dosáhnout. Pozorovali jsme, naslouchali, pochybovali, ptali se, hledali nové cesty a pohledy, podporovali se v kreativních nápadech...a to i ve chvíli, kdy konference skončila. Položili jsme si otázku, co bylo nosné, abychom pro příště zachovali a co bychom naopak chtěli udělat jinak. Stejně jako na začátku příprav přišla vlna nápadů a „narodil“ se plán na další konferenci.

Z konference jsem si tedy mimo jiné odnesla touhu s tímto týmem spolupracovat dál a hledat další možnosti, jak podporovat vzdělávání v našem regionu.

Jana Stejskalová
Moderátka a garantka konference

1. ČTVRTEK 21.9.2017

„JAK „DOBŘÝ“ JE UČITEL,
TAK „DOBŘÝ“ BUDE I JEHO ŽÁK.“

Přednášky

Čtvrteční den svojí přednáškou zahájil kmenolog **doc. PhDr. JAN HÁBL, Ph.D.**, který hovořil na téma *Je možné naučit se dobru? Ve své přednášce se zabýval otázkou dobra a zla, morálky a charakteru, kterou řeší lidstvo od nepaměti. Přitom si kladl otázky: „Jak na tom morálně jsme? Je člověk ve své podstatě dobrý nebo zlý? Jsme-li dobří, proč děláme špatné věci, jak vlastně rozlišujeme dobré a zlé, co je to svědomí? Je to hlas, který říká "měl bych" a který provází člověka v každé roli a situaci – ať už jsem rodič, byznysmen, učitel, politik či prezident. Je možné naučit někoho druhého být dobrým? Je možné učit se být dobrý?“*

A jak na přednášku reagovali účastníci? Z pléna jsme zachytili komentáře: *„Děti učíme být dobrými, ale kdo to má vydržet,“* nebo *„Několikrát jsem se o sobě dozvěděla, co jsem vlastně zač, až když se mi zdálo, že hůř už být nemůže.“* Nicméně odpovědi na dotazy z přednášky můžeme najít také v radách některých účastníků, které jsme získali při rozhovorech:

- Hledejme příklady v pohádkách, propojujeme dobro s krásou, probudíme v dětech sociální myšlení.
- Jak „dobrý“ je učitel, tak „dobrý“ bude i jeho žák.
- Být ztělesněním správných hodnot a jejich vlastním příkladem.
- Je třeba být k dětem pravdivý, otevřený, trpělivý, laskavý, poskytovat určitou míru svobody a vědomí vlastní odpovědnosti. Povzbuzovat děti v jejich práci, pomoci jim nalézt jejich vlastní přínos pro ostatní.

Na konferenci bylo možné zakoupit i jeho knihu *Když se nikdo nedívá*, u které čtenáři kromě obsahu oceňují její jednoduchost a čtivost. A jaký je na to názor pana Hábla? *„V tom je právě ten problém. Jako pedagogové VŠ máme povinnost publikovat odborné a vědecké články, pokud však nesplňují zásady vědeckého textu, jsou např. napsány populárnější formou, tak za ně nezískáme "body".“* Opravdu je něco špatného na poli akademickém.

„PO FYZICKÉ AKTIVITĚ SE DĚTEM ZLEPŠUJÍ VÝKONY V UČENÍ.“

Po krátké přestávce následovala přednáška **MUDr. MICHALA BEDNÁŘE**, primáře neurologie z trutnovské nemocnice, který ve svém výstupu negoval představu mozku jako "obrázku z anatomického atlasu" a představil mozek pohledem neurofyziologa jako fascinující a neustále se proměňující biologickou strukturu. Cílem přednášky bylo vysvětlit, co se vlastně v mozku odehrává, když se učíme.

Oslovení účastníci se shodli, že pan doktor Bednář mluvil jazykem, kterému i běžný člověk rozuměl. Navíc mluvil o problémech, se kterými se opravdu setkáváme, a dovolil nám o trochu více jim porozumět. Vysvětlil, proč se děti potýkají s dyslexií, dyspraxií a sensorickými poruchami a my dospělí se pak obáváme Alzheimerovy a Parkinsonovy choroby. A co si z přednášky odnesli někteří účastníci? Pokud se tedy alespoň někdo následujícími myšlenkami a předsevzetími bude řídit, pak to nebyla zbytečně strávená hodina.

- Budu chodit včas spát.
- Budu chodit ráno do bazénu plavat.
- Po fyzické aktivitě se dětem zlepšují výkony v učení.
- Po dětech ze sociálně deprivovaného prostředí budu chtít jen to, co mohou zvládnout.

Panelová diskuze

Po obědě následoval blok panelové diskuze. Čtyři panelisté 20 minut čelili otázce "Co to znamená (se) učit?". Jako první vystoupil **Mgr. ZDENĚK SLEJŠKA**, ředitel Informačního centra

„DEJME VĚCEM SPOLEČNOU
ENERGIÍ, VŠE SE POHNE DOPŘEDU,
ZAČNE TO ŽÍT VLASTNÍM
ŽIVOTEM.“

o vzdělávání EDUinu s příspěvkem Vzdělávací ekosystém aneb co vše ovlivňuje vzdělávání dětí. Představil zajímavá fakta o tom, co dnes utváří svět dětí a čeho můžeme využívat jako pedagogové.

Příspěvek Co kluci potřebují **Mgr. JAROSLAVA NOVOTNÉHO** ze ZŠ Mozaika z Rychnova nad Kněžnou osvětlil vývojové potřeby chlapců na 2. stupni ZŠ. Zjistili jsme, k čemu se vlastně připravují, jak jim v tom ve škole vycházet vstříc, že nevyhnutelná je krize adolescence, jaké jsou kreativní přístupy k jejímu překonání a jaké máme možnosti a meze provázení dospívajících ve školním prostředí.

Příspěvkem Přínosy neurověd pro vedení žáků k odpovědnosti a sebeřízení navázal **Mgr. MICHAL DUBEC**, v současné době vyučující na Katedře pedagogiky ZČU v Plzni, který působí v programu Učitel naživo. Jeho příspěvek byl zaměřen na nové poznatky o fungování mozku (práce Davida Rocka a Eviana Gordona) a jejich praktickou využitelnost při řešení konkrétních situací se žáky. Seznámili jsme se s tím, jakým způsobem lze v situacích výzvového chování žáků (challenging behaviour) prostřednictvím komunikace vést žáky k přijetí odpovědnosti za své chování, k sebeřízení a k utváření zdravého sebepojetí.

Posledním příspěvkem ve čtvrtěčném panelovém bloku byla prezentace

Mgr. PETRA DANIŠE s názvem Podporujme děti, ale nepřekážejme jim v jejich učení. Ve svém příspěvku hledal odpovědi na otázky: „*Jak a kde se děti odjakživa učily? Čím nás vybavila evoluce? Co děti potřebují k tomu, aby se mohly úspěšně učit samy? Jak do toho zapadá současná škola?*“ Společně jsme se podívali na to, co nám o povaze učení říkají některé poznatky z výzkumu na pomezí disciplín jako je evoluční biologie, psychologie, neurověda či historie vzdělávání.

Účastníkům konference byla v průběhu, a hlavně po skončení této části programu pokládána otázka: Co si z přednášek odnesete do své vlastní praxe a jaké jsou Vaše poznatky?

- Dejme věcem společnou energii, vše se pohne dopředu, začne to žít vlastním životem.
- Podporujme děti, ale nepřekážejme jim – budu to zkoušet, ale bude to pro mne těžké.
- Když člověk vidí konkrétní čísla, až se lekne, kolik dětí je z neúplných rodin, kolik rodičů na

děti nemá čas, kolik rodin tedy nemůže fungovat dobře.

- Jak je to jednoduché – podnětné prostředí je vytvářeno vhodnými hračkami (v širokém slova smyslu) a kamarádkými vztahy.
- Děti jsou malé učící se stroje – tento obrovský potenciál k učení využíváme ještě méně účinněji, než to s energií umí parní stroj.
- Jak tenká je někdy linie mezi bezpečným a ohrožujícím prostředím – někdy to rozděluje jen náš tón hlasu, pohled, řeč těla.

Workshopy

„ZÁŽITEK TO TEDY MUSEL BÝT
OPRAVDU SILNÝ.“

Ve čtvrtek proběhlo 6 workshopů, na které se účastníci přihlašovali už prostřednictvím přihlašovacího formuláře.

Jedním z nich byl například workshop Co/kdo stojí za demotivací dětí k učení a co s tím? v podání **Mgr. BARBARY POSPÍŠILOVÉ**. Na workshopu účastníci diskutovali o roli učitele v motivaci žáků k učení, pojmenovali a blíže prozkoumali 4 základní překážky (obry), které mohou stát za demotivací žáka a seznámili se se strategiemi pro přeprání obrů.

Další workshop na téma Jaké jsou naše individuální potřeby vedly **Mgr. KAMILA ZEMANOVÁ** a **Mgr. PETRA KEPRTOVÁ**. Přítomní aktivně vyhledávali své individuální vzdělávací potřeby a skrze ně pak nahlíželi na učení a potřeby svých žáků.

Na téma Sociální dovednosti učitele při zvládnutí rušivého chování žáků hovořil **PhDr. Mgr. TOMÁŠ KOMÁREK**. Workshop představil účastníkům jednoduchý diagnostický postup vycházející z teoretické koncepce Rudolfa Dreikurse, který odkrývá motivaci rušivého chování žáků. Z praktického hlediska si účastníci vyzkoušeli různé varianty reakcí na rušivé chování a měli prostor i pro sdílení vlastních zkušeností.

Víte, jak se učí v Začít spolu? Účastníci workshopu **Mgr. VĚRY KREJČOVÉ, Ph.D.** už ano. Lektorka představila program Začít

spolu v kostce s důrazem na klíčové strategie, které učitelé v tomto programu užívají k podpoře učení dětí. Věnovala se především prostředí tříd uspořádaných do center aktivit, integrované tematické výuce i vlivu spolupráce učitelů s rodiči při podpoře vzdělávání dětí.

Mgr. ZDENĚK SLEJŠKA se svým příspěvkem Jak využít okolního světa pro vzdělávání dětí zabýval konkrétními nástroji, kterými lze mapovat pokrok dětí, a společně s účastníky hledal jejich využití.

Poslední workshop **Mgr. JAROSLAVA NOVOTNÉHO** byl volným pokračováním jeho dopoledního příspěvku. Obsahem workshopu Co se (kluci) potřebují učit pro život? bylo poznání, jak se stát učitelem aneb cesta tam a zase zpátky (od závislosti přes nezávislost až k vzájemnosti), dále pak prastarý koncept hrdinské výpravy v praxi, experimentování s klíčovými elementy přechodových rituálů – přijímání výzev, opouštění komfortní zóny a podstupování zkoušek, přijímání komunitou zralých dospělých, sebeúcta jako základ prosociálnosti a reflexe.

Názory účastníků na čtvrtetní workshopy byly velice podobné. Nazývali je užitečné, zábavné, inspirující a praktické. Zaujal nás pak workshop č. 8 Co se (kluci) potřebují učit pro život?, odkud většina účastníků přicházela mlčky a nevěřícně kroutila hlavou. Po rozhovoru s pár účastníky workshopu jsme zjistili, že si všichni vyzkoušeli, nakolik jsou schopni a ochotni se otevřít svému okolí, co vyplave na povrch z jejich nitra, když je někdo nebo něco dokáže „odšpuntovat“. Všichni jsme navíc na cestě za dobrodružstvím, což je prý život sám. Zážitek to tedy musel být opravdu silný!

Přednáška PharmDr. Margit Slimákové

„JÍST ZDRAVĚ NENÍ NĚJAKÁ
NEDOSTUPNÁ A ÚPLNĚ DRAHÁ
ZÁLEŽITOST.“

První den konference uzavřela **PharmDr. MARGIT SLIMÁKOVÁ**, v současnosti nejvýraznější česká specialista na výživu a zdravotní prevenci. Pro účastníky si připravila přednášku, jejíž samotný název poukazuje na důležitost tohoto tématu v procesu učení a vzdělávání. Zdravá strava a mozek byl název hodinové přednášky Margit Slimákové, ve které účastníkům

vysvětlila, proč je třeba zdravě jíst a jak to v pohodě zvládat i bez počítání kalorií anebo jakýchkoliv jiných nepřírozených restrikcí. Dále, jak výživa ovlivňuje zdraví, chování a akademické výsledky dětí, jaká strava prospívá nám a jaká strava prospívá našim mikrobům, které zásadně ovlivňují naše zdraví, a v neposlední řadě jaká strava prospívá mozku.

Díky přednášce paní Slimákové jsme si opět připomněli, že stravovací návyky a nedostatek pohybu jsou problémem většiny české populace. Cukr je metla lidstva a v podstatě neexistuje důvod, abychom jedli nezdravě. Navíc jíst zdravě se dá spojit i s tím, že jíme chutně. Po skončení přednášky jsme se opět ptali účastníků, co si z přednášky odnesli. Toto jsme se dozvěděli:

- Není špatné si znovu a znovu připomínat, že jíst zdravě není nějaká nedostupná a úplně drahá záležitost.
- Zamyslíme se, co bychom se stravováním dětí ve škole ještě mohli udělat.
- Zamyslíme se, jak bychom režim dětí ve škole (pohyb, struktura vyučovací hodiny) mohli upravit.

A kromě jednotlivých názorů se také celkem hodně posluchačů shodlo na otázce, jaké prozření (máslo neškodí) a jaký přiznaný omyl vědy (i živočišné tuky jsou tělu prospěšné) nás v nejbližších letech čeká? Možná vás už nyní napadá odpověď.

2. PÁTEK 22.9.2017

Přednášky

V pátek ráno vystoupila se svojí přednáškou také polská psycholožka **Mgr MAGDALENA ŻWIREŁŁO**, která společně s překladatelem Petrem Neumannem představila teorii a praxi mnohočetné inteligence – dětské inteligence vytvořené Howardem Gardnerem ve 20. století. Ta ukazuje, že dítě přesahuje různá klišé a že úkolem moudrého učitele je najít v každém dítěti jeho silné strany, jeho způsob myšlení a fungování a použít je pak ve školní výuce.

„KAŽDÉ DÍTĚ JE JINÉ,
NEDĚLME JE NA LEPŠÍ A HORŠÍ.“

Podle ohlasů účastníků už pro mnohé z nich termín mnohočetná inteligence nebyl neznámý. Nicméně se účastníci shodovali v tom, že je důležité s tímto nazíráním na různé dispozice lidí ve školách pracovat. Pokud se podaří včlenit do vnímání druhých následující pravdy, práci ve škole to pomůže.

- Nedělme lidi na moudré x nemoudré.
- Každé dítě disponuje všemi druhy inteligence, ne všechny jsou však stejně rozvinuté.
- Rozvíjme to, co je předností dítěte.
- Každé dítě je jiné, nedělme je na lepší x horší.
- Učím se tím, že se setkávám s jinými lidmi.
- Prostředí je rozhodující prvek pro rozvoj dítěte.

Panelová diskuze

„NECHCI, ABY MOJI ŽÁCI TRPĚLI TAK, JAKO
JSEM TRPĚL VE ŠKOLE JÁ.“

Páteční panelová diskuze se opět skládala ze čtyř kratších příspěvků. Jako první se mikrofonu ujal nadšený učitel angličtiny z Brna **Mgr. BRONISLAV SOBOTKA** a účastníkům představil svoji prezentaci na téma Zážitková pedagogika a její využití (nejen) při výuce angličtiny. Ze svého pohledu a na základě vlastních zkušeností představil pojem zážitková pedagogika a proč je vlastně důležité věci zažít. Dále také předvedl, že učení může žáky bavit tak, že nebudou chtít na přestávku a budou na sociálních sítích sdílet fotky a zážitky z výuky.

Mgr. VĚRA KREJČOVÁ, Ph.D. doplnila svým příspěvkem svůj čtvrtěční workshop. Prezentace na téma Prostředí k učení v programu Začít spolu přinesla informace o podnětném učebním prostředí, které je v programu Začít spolu uspořádáno do tzv. center aktivit, jak jsou tato centra uspořádána a vybavena a jaká jsou pravidla pro práci v nich.

Sociální dovednosti učitelů v praxi byl název dalšího příspěvku, který přednesl **PhDr. Mgr. TOMÁŠ KOMÁREK**. Jeho příspěvek odkrýval odpovědi na otázky týkající se rozvoje sociálních dovedností učitelů.

Panelovou diskuzi uzavřela dvojice přednášejících **Mgr. GISELA KOSTELECKÁ** a **Mgr. ZDENĚK DLABOLA** s příspěvkem „Učíme se, jak budovat kulturu školy společně“, kteří z rolí ředitelky školy a pedagogického konzultanta představili přístup, způsoby a strategie, které

z jejich zkušeností vedou k proměně kultury školy, eliminují rizika spojená se zaváděním inovací do výuky a staví na silných stránkách učitelů.

Po pátečním bloku panelových diskuzí jsme se opět účastníků zeptali, jaké poznatky si odnesli.

- Zážiteková pedagogika je recept na to, jak produktivně učit.
- Motivace k práci učitele – nechci, aby moji žáci trpěli tak, jako jsem trpěl ve škole já.
- Naučme se pracovat se zónami učení – komfort, risk, naladění „flow“.
- Dejme šanci žákům být úspěšní.
- Samo prostředí napomáhá učení se, promýšlejme i to, jak postavíme do třídy nábytek.
- Práce s dětmi musí stavět na optimistickém přístupu k dítěti.
- Učíme se, jak budovat školu s podporou průvodce (mentorská podpora).
- Hledejme lídry, ne pouze vedoucí pracovníky škol.
- Naučme se pojmenovat, co je to kvalitní výuka.

Workshopy

Páteční blok workshopů by sestaven celkem z 8 dílen.

Účastníci si mohli vybrat například workshop **Mgr. PAVLY SAMOTÁNOVÉ** a **Mgr. JANY ŘÍČAŘOVÉ**, kde se

diskutovalo na téma Co pro mě (a mé žáky) znamená učit se Hejného matematiku. Náplní byla diskuze, sdílení zkušeností a nápadů s vedením žáků v jednotlivých prostředích.

Po příspěvku v panelové diskuzi **Mgr. BRONISLAVA SOBOTKY** mohli přítomní zavítat i na jeho workshop a vyzkoušet si tak zážitkovou pedagogiku při učení angličtiny na vlastní kůži. Broňa už při přihlašování lákal účastníky na svůj workshop English made fun (aneb přijďte si zažít

„NECHME DĚTI PRACOVAT,
NEMLUVME JIM MOC
DO PRÁCE.“

zážitkové učení angličtiny) slovy: „Můžete se těšit na hry a aktivity, u kterých dost možná zapomenete, že se vlastně bojíte mluvit anglicky či že už nejste náctiletí. Vždy spolu něco "zažijeme" a pak se na to společně krátce podíváme a řekneme si proč to fungovalo (či ne). Nečekejte kupu teorie, spíše kupu zábavy, zážitků, pohybu, hudby, videa (dokonce spolu jedno natočíme) a také flirtování. :) To vše co nejvíce prakticky a s úsměvem. :) Workshop bude probíhat střídavě v angličtině a v češtině (veškeré aktivity budou anglicky, následná diskuze či dotazy mohou být česky. :)“

Mgr. MICHAL DUBEC, který měl svůj příspěvek už ve čtvrtém bloku panelové diskuze, seznámil účastníky s tím, jak funguje mozek žáků během komunikace a jak je v souladu s jeho fungováním vést k odpovědnosti za učení. Obsah workshopu byl vystavěn na základě sdílení konkrétních situací ze školy.

Dále proběhl také workshop Zprostředkované učení v praxi (využití filozofie FIE – plánování, práce s cíli, emocemi, hypotézy, strategie a další) - seznámení, přínos, využití **Mgr. PETRY DOČKALOVÉ**, který se zaměřoval na pojetí učení a inteligence v rámci FIE, důležité pojmy k pochopení této filozofie a literatury. Poté si účastníci zažili práci s instrumentem, praktické ukázky a jejich využití v každodenním životě v propojení s technologií.

V rámci dílny Nástroje rozvoje kultury školy v obrazech **Mgr. ZDEŇKA DLABOLY** a **Mgr. GISELY KOSTELECKÉ** zúčastnění společně posuzovali výhody a nezbytné podmínky různých druhů podpory, které mohou jako učitelé využívat, dále prozkoumávali kolegiální podporu, interní i externí mentoring, párovou výuku, sdílení s kolegy, moderaci, společný vývoj metodických materiálů, plány osobního rozvoje apod. Každý účastník si tak z dílny mohl odnést praktické nápady a inspirace pro svůj osobní rozvoj.

Šestá workshopem byl workshop **Mgr. NADĚŽDY DVOŘÁKOVÉ** s názvem K učení potřebujeme bezpečné prostředí (třídnické hodiny), který představil praktickou ukázkou jedné třídnické hodiny pro 1. stupeň a jedné třídnické hodiny pro 2. stupeň.

Dvě paní učitelky z mateřské školy v Hronově **JANA VINTEROVÁ** a **EVA KAPUCIÁNOVÁ** si pro účastníky připravily praktický workshop

Kooperativní učení hrou zaměřený na kooperativní učení a vlastní prožitek při práci v centrech.

V rámci posledního workshopu Jak využít principy dětských her pro učení a motivaci

žáků, který vedl **Mgr. PETR DANIŠ**, se účastníci učili, jak pomocí 7 principů identifikovaných a pojmenovaných Davidem Sobelem při pozorování dětí při hře v přírodě, navrhovat a uspořádat vzdělávací aktivity, aby byly pro děti stejně motivující jako jejich vlastní hry.

I na tyto workshopy byly reakce účastníků pozitivní. Dotázaní účastníci je opět označili za zábavné, poučné a zajímavé. Oceňovali především používání konkrétních situací ze škol a příkladů dobré praxe lektorů a také prostor pro konzultaci vlastních problémů, se kterými se denně setkávají ve svých školách. A co si z nich někteří odnesli? Účastníci to vyjadřovali slovy: „*Nezaměňujme zpětnou vazbu s hodnocením,*“ nebo „*Nechme děti pracovat, nemluvme jim moc do práce.*“

3. Doprovodný program

Bohatý kulturně-umělecký doprovodný program, zajištěný základními uměleckými školami z regionu, dotvářel příjemnou atmosféru celé konference. Čtvrteční účastníky tak přivítal dětský dechový orchestr ZUŠ Nové Město nad Metují se skladbami z Love Story, Skyfall nebo What a Wonderful World. Mnozí si hudebníky pochvalovali jako příjemný start celé konference a někteří zmiňovali, že už od hlavní brány slyšeli hudbu, a tak přesně věděli, kam mají jít. Během konference pak mohli zúčastnění vidět dvě úžasná taneční vystoupení v podání mladých tanečnic ze ZUŠ Hronov a ZUŠ Náchod. Čtvrteční oběd si přítomní vychutnali za doprovodu žesťů žáků ze ZUŠ Police nad Metují. K večernímu rautu, tanci i poslechu pak zahrála pětičlenná esko – polská jazzová formace Boundary Jazz Quintet působící převážně v našem pohraničí, jejichž repertoár se výrazně opírá o jejich vlastní tvorbu doplněnou jazzovými standardy.

Páteční ráno svým uměním obohatil dechový orchestr sestavený ze žáků ze ZUŠ Hronov a ZUŠ Červený Kostelec. I páteční oběd účastníkům chutnal o něco více, protože mu k němu zahrál

akordeonový orchestr Musica harmonica ze ZUŠ Červený Kostelec. Ta má ve svém repertoáru především široký výběr hudby 20. století od klasických evergreenů, přes melodie muzikálové, hudbu filmovou až ke skladbám populárních skupin současnosti. Po oficiálním ukončení konference příjemně naladěnou atmosféru ještě upevnila dvě klavírní vystoupení.

O výzdobu kláštera se pak postaraly výtvarné obory ZUŠ Broumov, Police nad Metují, Hronov a Nové Město nad Metují, a tak si účastníci mohli na chodbách kláštera prohlédnout doslova mistrovská díla v podobě keramických výrobků, výkresů či papírových modelů v životní velikosti.

Na jedné schůzce přípravného výboru konference jsem byl dotázán, zda by regionální základní umělecké školy mohly program této připravované akce nějak zpestřit. Cílem bylo, aby nezůstalo jen u nějakého slavnostního zahájení nebo jedné doprovodné výstavy. Šlo nám o to, aby se umělecké aktivity žáků základních uměleckých škol staly nedílnou součástí konference. Myslím, že se to ve spolupráci šesti regionálních ZUŠ podařilo.

Na umělecké prezentace na této konferenci můžeme nahlížet z dvojího pohledu: tak jako k lepšímu učení přispívá dobrá strava a dostatek pohybu, tak také umění zlepšuje studijní výsledky (to je vědecky dokázáno). I když je myšlena především aktivní umělecká činnost, jsem přesvědčen, že i konzumace estetična dokáže náš mozek unavený usilovným přemýšlením o složitých problémech vzdělávání občerstvit a správně naladit.

Zároveň mladí muzikanti, tanečnice a výtvarníci názorně demonstrovali některá přednášená a diskutovaná témata týkající se procesu učení – nezbytnost vnitřní motivace, radosti z poznávání a tvoření nového, ale také nezbytnost sebekázně a odpovědnosti.

To, že se konference uskutečnila v prostorách broumovského kláštera, ještě potrhlo umělecký (a já bych spíše řekl lidský) rozměr celé konference. Úcta k hodnotám, které vytvořili naši předkové, ve spojení s hodnotami vytvářenými nastupující generací snad přispěla k optimismu (který se dal vyčíst z tváří účastníků) a k naději, že přes všechnu složitost doby, nejistoty a obavy, jež každý z nás v sobě nosíme, je možné usilovat o to být dobrým člověkem a vést k této snaze i své žáky.

Josef Vlach
Koordinátor uměleckých aktivit ZUŠ na konferenci

Účastníci měli také možnost vyzkoušet si UV kabínu z hronovského interaktivního muzea chytré zábavy Pod čepicí, která byla umístěna v prostorách Dřevníku po celé dva dny. V příšeří kabiny si návštěvníci mohli ověřit, jaká kouzla dovede vyčarovat ultrafialové světlo. Lze jím kreslit, zviditelnit neviditelné, rozsvítit látky světélkující a přesvědčit se tak o jevu známém jako luminiscence. Stačilo jen nakouknout, pohrát si a mít tak rázem "pod čepicí".

Odvážní účastníci se nechali také vyfotografovat v našem fotokoutku, ve kterém byl k dispozici instantní fotoaparát a nejrůznější rekvizity s nápisy jako „Rozsvítilo se mi“, „Mám jasno“, „Zářím“ nebo „Konečně jsem v obraze“. Hotové výtvořky pak byly vyvěšeny hned vedle fotokoutku a účastníky konference bavily celé dva dny. Organizátorům

pak zůstala i krásná vzpomínka na rozzářené obličejy účastníků. Ty můžete kromě fotografií vidět také na krátkém videu, které najdete ZDE.

4. Občerstvení

Při plánování občerstvení na konferenci byla navázána spolupráce se Střední školou hotelnictví a společného stravování z Teplic nad Metují, která díky svým studentům zajistila vynikající občerstvení na veškeré coffee breaky, obědy i čtvrtěční večerní raut. Podle návštěvníků konference bylo výborné jak jídlo, tak práce vedoucích učitelů a studentů střední školy, kteří přípravu občerstvení a jeho servírování zajišťovali hned na několika místech kláštera najednou, což rovněž zvládli na jedničku.

Kromě toho měli přítomní možnost ochutnat i domácí bylinkovo-ovocné limonády z přírodních sirupů Camellus z Červeného Kostelce, jednoho z regionálních produktů Kladského pomezí. Sirupy jsou převážně vyráběny z vlastnoručně vypěstovaných bylinek a na jejich výrobě se podílejí zdravotně znevýhodnění zaměstnanci.

5. Zpětná vazba

Jednou z velmi důležitých částí každé akce podobného rázu je sběr zpětné vazby od účastníků, lektorů a dalších jinak zapojených lidí. Sběr jsme pojali možná trochu netradičně. Kromě hodnotících dotazníků, které byly účastníkům zaslány zpětně několik dnů po konferenci, měli návštěvníci konference možnost se anonymně vyjádřit například díky vzkazníkům na toaletách, kde se, podle jednoho komentáře přímo ze vzkazníku, nejlépe přemýšlí. Prostřednictvím těchto vzkazníků jsme získali první zpětnou vazbu od účastníků. A jak zněla?

- Úžasné myšlenky rozbíhající a inspirativní 1. dopoledne včetně mnoha milých setkání. Již nyní díky a těším se dál. Oceňuji prostor v Dřevníku u občerstvení, krásně se tak při přednáškách korzuje i s miminkem v šátku. A jedno doporučení! Nezapomenout (konferenci) setkání zopakovat.
- Super organizace, vysoká úroveň!
- Moc mě mrzí, že tu nemůžu být i v pátek.
- Pan Hábl byl úžasný!
- Takové konference by se měly pořádat každý (druhý) rok.
- Pro mne bylo potěšením slyšet hned na úvod hudbu ZUŠ s panem Hvězdou, který je vždy usměvavý a vidět tolik známých tváří, které školstvím žijí.
- Vzkazy na wc mi přijdou super, asi zavedu doma.:)
- Příjemná atmosféra.
- Krásné prostředí, výborný program, osobní i profesní obohacení, úžasná péče o účastníky, díky.
- Super péče!
- Motivující přednášky – díky za ně. A skvělý nápad se vzkazníkem.:)
- Péče o nás = 150%, díky.
- Nádherná energie, velké díky za organizaci.

Proč pořádat takové konference?

Často mi chodí pozvánky na konference a já se vždy rozmyšlím, zda mám svůj čas věnovat poznání něčeho nového zajímavého, nebo raději zůstat ve škole a věnovat se věcem, které jsem předešlý den (týden) nestihla.

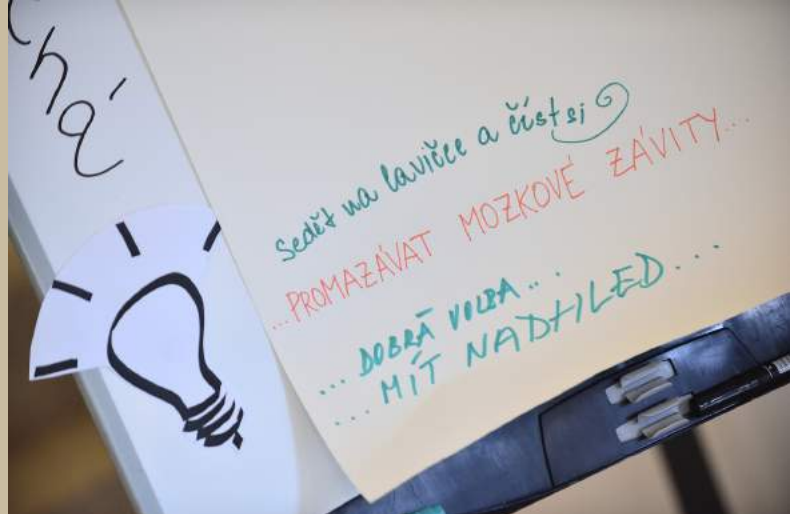
Tentokrát jsem se nemusela rozmyšlet a stala se spoluorganizátorkou takové konference. Konference, která byla nabita nejen vzdělávacím obsahem, ale také kulturou a odpočinkem, pohodou a úsměvy, prostředím, které samo o sobě člověka obohacuje. Poznala jsem, co účastníky nejvíce zaujalo a bavilo. Že jim hned při příchodu hudební doprovod zvedl náladu, vzkazník na toaletě jim vyloudil úsměv na tváři, zajímavé diskuze a workshopy je posunuly v jejich profesním, ale i osobním životě. Poznala jsem, že konferenci, o které se mluví a na kterou se v dobrém vzpomíná, dělají i doprovodné aktivity. Takové aktivity, které návštěvníci neočekávají – a to byla vystoupení dětí z lidových škol umění i jazzového orchestru. Myslím, že po hektických zářijových dnech práce ve školách potřebovali všichni chvilku pohody a oddechu. O přestávkách mi někteří účastníci sdělovali své nadšení a překvapení, co nového se dozvěděli i co zajímavého si odnášejí do své praxe.

A co si odnáším já? Novou zkušenost, nová přátelství a jiný pohled na to, co znamená (se) učit. Jako členka organizačního týmu jsem si po ukončení konference řekla s povzdechem: „Škoda, že to skončilo, to učení mne bavilo.“

Michaela Trejtnarová

Organizátorka konference a tvůrce nápadů

Dále se návštěvníci vyjadřovali na flipchart, kde odpovídali na otázku, co pro ně to znamená se učit? a v neposlední řadě měli možnost krátké reflexe po každém vystoupení, kterou si zaznamenávali pro své potřeby, pro své učení.

6. Prostory konference

Konference se konala v prostorách benediktinského kláštera v Broumově a v prostorách Dřevníku v klášterní zahradě. Účastníci se po oba dny přesouvali podle potřeby, tudíž si mohli prohlédnout i velkou klášterní zahradu a nedávno zrekonstruované klášterní prostory. K hlubšímu poznání místa posloužila i večerní komentovaná prohlídka klášterních prostor, které se návštěvníci v rámci konference měli možnost zúčastnit. K převážně pozitivním ohlasům konference dle našeho názoru napomohlo právě i prostředí kláštera, jehož kořeny jsou už od dávných dob spojené s učením a vzděláváním ať už díky klášternímu gymnáziu, ve které studoval i sám Alois Jirásek, nebo klášterní knihovně s největší rukopisnou knihou na světě Codex Gigas.

7. Závěr

V závěru bychom rádi poděkovali všem, kteří nás podpořili ať už svojí spoluprací, svými službami, morálně nebo jakkoli jinak. Jistě to pro všechny byla velká, a pro některé z nás i úplně nová, zkušenost. Sami jsme se leccemu naučili a v případě pořádání další konference máme už nyní spoustu nápadů a také inspirací z vašich reakcí. Těšíme se na vás příště! Co třeba v září 2019?:)

Co říci na závěr? Cílem konference bylo zasít semínko a rosvítit nové myšlenky. Napadá mě citát od Jana Ámose Komenského. "Semena nejsou ještě plody." Proto bych chtěla popřát všem účastníkům konference, aby se jim "semínka" - nové myšlenky, podařilo zasadit a vypěstovat z nich šťavnaté plody.:)

*Lada Nevečeřalová
Organizátorka konference*

KONTAKTY

MAS Mezi Úpou a Metují, z.s.

MAP pro ORP Jaroměř

a

MAP v ORP Náchod

třída T. G. Masaryka 80

552 03 Česká Skalice

www.masmum.cz

www.mapvorpnachod.webnode.cz

MAS Stolové hory, z. s.

MAP v ORP Náchod

Masarykovo nám. 98

549 54 Police nad Metují

www.mas-stolovehory.cz

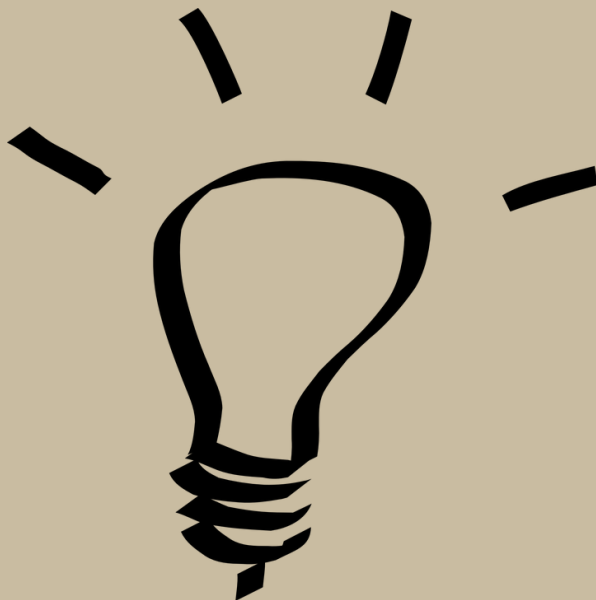
MAS Broumovsko+, z. s.

MAP na Broumovsku

Klášteří 1

550 01 Broumov

www.mas.broumovsko.cz

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

KAP Královéhradeckého kraje

Pivovarské náměstí 1245/2

500 03 Hradec Králové

www.kr-kralovehradecky.cz

Autoři: Eva Uřešová, Vladimír Honzů

Na věštníku dále spolupracovali: Lada Nevečeřalová, Jana Stejskalová, Michaela Trejtnarová, Josef Vlach, Alena Jaborová, Mirka Soldánová, Kristýna Jagošová, Michaela Šumpíková, Petra Hnátová, Jaroslava Baštová

Foto: Jan Zálíš, Eva Uřešová

Konferenci uspořádala Místní akční skupina Mezi Úpou a Metují ve spolupráci s Místní akční skupinou Stolové hory a Místní akční skupinou Broumovsko+ v rámci projektů MAP – místních akčních plánů rozvoje vzdělávání v ORP Náchod, ORP Jaroměř a ORP Broumov a také ve spolupráci se zástupci KAP – krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání v Královéhradeckém kraji, jehož realizátorem je Královéhradecký kraj.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Výzkum, vývoj a vzdělávání

